

ПРЕТПОСТАВКА НЕВИНОСТИ (Члан 3. ЗКП)

Повређена је претпоставка невиности окривљеног, када суд у образложењу решења којим обуставља кривични поступак наведе да је кривични поступак обустављен због апсолутне застарелости кривичног гоњења, а да је у току поступка неспорно утврђено да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет.

Из образложења:

Првостепеним решењем обустављен је кривични поступак против окривљене због апсолутне застарелости кривичног гоњења.

У жалби браниоца се између осталог наводи да је у одлуци првостепеног суда којим је обустављен кривични поступак против окривљене повређено право на претпоставку невиности окривљене јер се у истом узима као утврђена чињеница да је иста извршила кривично дело које је приватном тужбом стављено на терет. Такође је истакнуто да је одредбом чл. 3. ст. 1. Законика о кривичном поступку прописано да се свако сматра невиним док се његова кривица не утврди правоснажном судском одлуком.

Наводи у жалби браниоца окривљене су основани. Првостепени суд је, доносећи одлуку о обустави поступка због апсолутне застарелости учинио битну повреду одредаба кривичног поступка, јер је изрека побијаног решења неразумљива и противречна разлозима наведеним у образложењу. Наиме, у изреци побијеног решења се наводи да је против окривљене због кривичног дела давања лажног исказа, поступак обустављен јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Из образложења побијаног решења произилази да је првостепени суд нашао да је „окривљена извршила кривично дело које јој се ставља на терет приватном тужбом тужиље" и ако у конкретном предмету главни претрес није ни отворен, доказни поступак није спроводен, те ни пресуда није донесена, па тако ни евентуална кривица окривљене у овом кривичном поступку није нити утврђена нити доказана, стога овај суд налази да су дати разлози противречни изреци те је решење морало бити укинато.

(Решење Апелационог суда у Београду Кж2 бр. 3568/10 од 13. октобра 2010. и решење Другог општинског суда у Београду К. бр. 37/08 од 30. новембра 2009. године)

Аутор сентенце: судија Душко Миленковић, руководилац судске праксе Кривичног одељења Апелационог суда у Београду